

Elkészült a hétvégi bulinak a rövid beszámolója, a készült képekből valamennyit szintén melléklek ezen levelemhez. Nagyon köszönjük a lehetőséget, mindenki, aki ott volt az alig győzte kifejezni a háláját, hogy valóra váltottuk álmukat(túlzás nélkül), eme koncert megszervezésével, mivel eddig kilométereknek százait kellett leutazniuk azért, hogy kedvenc zenekarukat hallhassák. Még egyszer nagyon köszönöm szépen... s remélem nem volt belőle semmi gond....

November 11. szombat.

Végre elérkezett ez a nap, melyet mindannyian vártunk, s melyre készültünk majdhogynem egy teljes hónapig. Egy rendezvényt szerveztünk a Miskolc-Tapolcai közösségi házba, ahol lehetőséget akartunk adni miskolci kezdő zenekarnak, hogy fellépjen minél szélesebb közönség előtt, s a megyebeli már ismertebb zenekaroknak, arra, hogy ők is hallassák újra hangjukat ebben a városban.

Ez volt az egyik cél, a másik cél, pedig az volt, hogy a miskolci fiataloknak adhassunk egy szórakozási lehetőséget, azon a műfajon belül, melyhez való zenei szintér maximum a fővárosban, vagy a Dunántúlon volt elérhető számukra. Este 9 órára írtuk ki a kezdést, s már előtte 4 órával kezdtük az előkészülteket, hiába az első vendégek már este hattól kezdtek megérkezni a rendezvénynek helyet adó közösségi házba. Idővel meg is érkeztek a zenekarok először a kazincbarcikai „Utolsó Alkalm” érkezett meg a helyszínre, azután a tiszafüredi street-punk-rockot játszó „Linx”, végül pedig félkilenc körül a budapesti The sNOBS parkolt le.

Este féltíz és 10 között kezdett is játszani a miskolci „Autonóm” zenekar, mely körülbelül két éve létezik, és négy tagból áll. Mielőtt még végeztek volna odarohant hozzám a „Nyugtató Kht.” Zenekar egyik tagja kérvén, hogy hadd játsszanak le csupán két számot, mert már hosszú ideje óta nem volt szerencsájük fellépni, s most nagy ihletet kaptak. Részemről, s a közönség részéről sem volt semmi akadálya a dolognak, meglepetést okoztak, s még jól is játszottak. Időközben egyre több és több ember gyűlt össze a helyszínen, a bejáratnál tolongás, lépcsőn mindenhol ismerős arcokat látni, bent is nagy az öröm, szólt a muzsika, van, aki örömtáncot járt, s van, aki énekelt, ölelések, vihogások, baráti kézfogások, és a bakancsos lányok derült mosolya. Az egész rendezvény ennek a jegyében zajlott le, mindenki örült a másoknak, a zenekarok a legjobbat nyújtották a miskolci közönségnek. Sőt, még Szerencsről is érkeztek valamennyien, Kazincbarcikáról, Tiszafüredről, voltak ám Tapolcaiak is, kik hiába voltak ott, ámulva nézték a jól sikerült bulit. Igen! Ez a fiatalok éjszakája volt, nagybetűről!

Végül az összejövetelen részt vettek nevében szeretném kifejezni hálámat, illetve

Köszönetemet : Feith Károlynak, és a
Tapolcai Kulturális- és Sport Egyesületnek a lehetőségért.